

Journal of Kurdish Literature

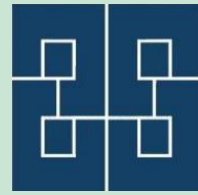
P-ISSN: 3657-2645 E-ISSN: 2717-0039

JOKL: <http://jokl.uok.ac.ir>

University of Kurdistan: <http://uok.ac.ir>

Spring and Summer 2026

Volume X11, Issue 1, Series 21

Artistic and Aesthetic Aspects of Mawlavi's Poetry: Simplicity as the Dominant Characteristic

Farhad Mohammadi

Associate professor of Kurdish Language and Literature, Faculty member of Kurdistan studies institute. University of Kurdistan, Sanandaj, Iran.

Article Type:
Original Research

Page Numbers: 185-198

Article History:
Received

August 29, 2024

Received in Revised Form
December 06, 2024

Accepted
December 22, 2024

Published
August 23, 2026

Email:

f.mohammadi@uok.ac.ir

Abstract

Literary devices, particularly those related to aesthetics, are relatively scarce in Mawlavi's poetry. Those that do appear are not used for decorative or ornamental purposes but are integrated into the poetic lines in a way that seems entirely natural. Clearly, the artistic and aesthetic dimensions of Mawlavi's poetry are not limited to literary devices; therefore, understanding these dimensions requires an examination of other characteristics. In this study, Mawlavi's poetry is examined using a descriptive-analytical approach, with a focus on its artistic and aesthetic aspects. The findings indicate that emotional simplicity is the dominant characteristic and the central principle underlying Mawlavi's art and aesthetics. This simplicity results from various factors that are meaningfully interconnected in a network of relationships. The structure of the poet's mentality and poetic imagination, along with the nature of his intended audience, constitutes the basis of this simplicity in Mawlavi's poetry. The main components of the poet's mentality and poetic imagination are a lack of adherence to literary conventions, a lack of reliance on established modes of expression, and sincerity of expression. The use of local natural and cultural phenomena is the primary source of this simplicity.

Keywords: Mawlavi; simplicity; aesthetics; rhetoric; poetic audience

Citation: Mohammadi, F. (2026). Artistic and Aesthetic Aspects of Mawlavi's Poetry: Simplicity as the Dominant Characteristic. *Journal of Kurdish Literature*, 12(1), 185-198.

DOI: [10.22034/JOKL.2024.142015.1392](https://doi.org/10.22034/JOKL.2024.142015.1392)

Copyright: © 2026 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY-NC) license <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>

1. Introduction

Researchers and experts in the field of poetry agree that Mowlawi's poems are of a high standard in Gorani poetry. Although Mowlawi's poetry is generally regarded as the pinnacle of his artistic achievement, more artistic than that of other poets, and representative of the highest achievement in Gorani literature, its specific aesthetic and artistic qualities remain unclear. Literary devices are not particularly numerous in Mowlawi's poetry, and those that appear are not used for decoration or embellishment but are necessary for speech and expression and are woven into his lines in a way that appears entirely natural. Clearly, the artistic and aesthetic qualities of Mowlawi's poetry are not limited to literary devices. To understand these qualities, other characteristics must be examined. This study aims to answer two questions: What is the dominant feature of the aesthetic and artistic qualities of Mowlawi's poetry, and what factors have contributed to the realization of this feature?

2. Methodology

In the past, rhetoric was used as a criterion for evaluating the artistic and aesthetic quality of a poet's work. However, contemporary poetry criticism takes a broader approach than rhetoric. Poetry is regarded as a unified system in which the meaning and function of all its elements are determined in relation to one another. Language (i.e., phonemes, words, and sentences), meaning, poetic imagery, music, and artistic emotion are components of the internal system of poetry. The roles of these components are not separate but are interconnected within a network of relationships.

The concepts used to interpret a poet's work include the alignment of artistic emotion and poetic imagination, the proportionality of meaning and language, the tone and aesthetics of poetry, and the structure of the poem's plot. A network of relationships connects these elements, leading to systemic unity in poetry. The implied audience is also an important factor that plays a role in the process of poetry production, and the dominant characteristics of a poem are undoubtedly related to that audience. The difference between one poet's work and another's, known as poetic style, stems from the operation of the overall system, which also takes the audience into account.

3. Analysis

If we want to determine the dominant characteristics of the artistic and aesthetic aspects of Mowlawi's poetry, simplicity can be considered its dominant feature. This feature is itself the product of two important factors: the structure of the poet's imagination and the type of his artistic audience. The poetic imagination and mindset of poets have a structure that should be considered in the methodology and criticism of poetry. Mowlawi's poetic imagination was not based on literary traditions, and these traditions did not provide a specific direction for his imagination. In other words, Mowlawi's approach to writing poetry did not originate from the poetic background of his predecessors or contemporaries. Therefore, the framework and basis of his poetic imagination were not based on the auditory and visual materials derived from other poets' works, and very little of the material that constitutes his poetry was derived from literary traditions.

The presence of an audience in the process of creating an artistic work is one of the most important factors. The poet structures a poem according to the audience's world of thought, feelings, and knowledge. In other words, the audience's level of artistic understanding and needs play an important role in the process of writing poetry. The poet determines the level and structure of expression by taking the audience into account. It is thus clear that there is an innovative relationship between the aesthetic qualities of a poet's work and the poet's artistic audience. In Mowlawi's case, this audience consisted of ordinary people in society rather than

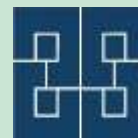
a specialized group, such as poetry scholars, who focus on modes of expression and the use of literary devices to create new meanings.

4. Conclusion

The analysis of the aesthetic dimensions of Mawlawi's poetry reveals three main characteristics: his departure from established patterns of expression, his limited use of literary devices, and his distinctive approach to meaning creation. First, although the subjects, themes, and motifs of his poetry can also be found in the works of other poets, his language and style of expression were not strongly influenced by the poetic traditions of his predecessors and contemporaries. Instead, he developed an individual mode of expression through which he conveyed his own experiences and emotional responses. Second, the aesthetic value of Mawlawi's poetry does not depend on the frequent use of literary devices. Although simile is the most prominent device in his poetry, his expression is generally natural and unadorned. His limited use of literary devices can therefore be regarded as a distinctive feature of his poetic form and style. Finally, the diversity of subjects, expressions, and semantic units in his poetry reflects his ability to create meaning from his experiences and observations without relying primarily on established linguistic and semantic patterns. Taken together, these characteristics demonstrate that simplicity is the dominant aesthetic feature of Mawlawi's poetry. This simplicity does not indicate an absence of artistic value; rather, it emerges from the originality of his expression, the naturalness of his language, and his distinctive approach to meaning creation.

References

- Fotoohi Rudmajani, M. (2007). *The rhetoric of image*. Sokhan. [In Persian]
- Hallberg, P. (2018). *Literary theory and stylistics* (A. Qadir Muhammad, Trans.). Andêsha. [In Kurdish]
- Khaznadar, M. (2003). *History of Kurdish literature* (Vol. 3). Aras. [In Kurdish]
- Makaryk, I. R. (2006). *Encyclopaedia of contemporary literary theories* (M. Mohajer & M. Nabavi, Trans.; 2nd ed.). Agah. [In Persian]
- Mawlawi, S. A. (2018). *Dîwanî Mawlawî* (M. A. Mudarris, Ed.; 4th ed.). Publication of Kurdistan. [In Kurdish]
- Mohammadpour, A. (2010). *The lyric emotion in the Kurdish poetic experience*. Nashr-e Ehsan. [In Kurdish]
- Mohammadi, F. (2022). Literary tradition and artistic creativity in classical Kurdish poetry with reference to Middle and Northern Kurdish poetry. *Journal of Kurdish Literature*, 8(1), 187–202. [In Kurdish]
- Osmanpour, K. (2010). *The hell of distance: The aesthetics of Mawlawi's poetry*. Ministry of Intellectual Affairs of the Kurdistan Region. [In Persian]
- Pirouz, G. (2008). New criticism in the crucible of criticism, with an emphasis on a systems approach. *New Literary Studies*, (160), 99–114. [In Persian]
- Qadir Muhammad, A. (2007). *The lyric poetry of the great Kurdish poet, Mawlawi* (3rd ed.). Sardam. [In Kurdish]
- Sadjadi, B. (2017). Gorani literature: Main stylistic features. *Journal of Kurdish Literature*, 2(2), 125–148. [In Kurdish]
- Sadjadi, B., & Ibrahimi, M. (2018). *Kurdish language and literature*. Gotar. [In Kurdish]
- Sajadi, A. (2012). *History of Kurdish literature*. Publication of Kurdistan. [In Kurdish]
- Shafiei Kadkani, M. R. (2012). *The resurrection of words* (3rd ed.). Sokhan. [In Persian]

لایه‌نی هونه‌ری و جوانیناسانه‌ی شیعرى مه‌وله‌وى: ساکاربیژى وه‌ک مۆرکی زāl

فهراد موحه‌مه‌دى

پروفیسوری یاریده‌در له زمان و ئەدهبی کوردیدا، ئەندامی لیژنەى زانستیی توێژینگەى کوردستانناسی، زانکۆى کوردستان، سنه، ئێران،

DOI: [10.22034/JOKL.2024.142015.1392](https://doi.org/10.22034/JOKL.2024.142015.1392)

کورتە

ئامرازە ئەدەبیەکان، بەتایبەت لقى جوانکاری، له شیعرى مه‌وله‌ویدا هینده زۆر و زەق نین و ئەوانەش که له شیعرەکانیدا دەرکەوتوون، به‌مه‌به‌ستى رازاندنه‌وه و خه‌ملاندن به‌کار نه‌براون، به‌لکۆ پێوستیی و ته‌ و دەربرین و به‌چه‌شنیک له‌ نێو دێره‌ شیعرەکانیدا تۆوانه‌ته‌وه که زۆر سروشتی دهنۆنن. به‌م پێیه‌ روونه که لایه‌نی هونه‌ری و جوانیناسیی شیعرى مه‌وله‌وى ته‌نیا له‌ چوارچۆیه‌ی ئامرازە ئەدەبیەکاندا سنووردار نایه‌ته‌وه و بۆ تیگه‌یشتن له‌ چۆنیه‌تی ئهم لایه‌نه له‌ شیعرى مه‌وله‌ویدا پێوسته به‌ دواى تاییه‌تمه‌ندیگه‌لێکی دیکه‌دا بگه‌ڕێین. له‌م توێژینه‌وه‌یدا شیعرى مه‌وله‌وى به‌ شیوه‌ی وه‌سفى-شیکارى له‌ بوارى هونه‌ری و جوانیناسییه‌وه‌ تاوتۆی کرا. ده‌ستکه‌وته‌کان سه‌لمینه‌رى ئهم بابته‌ن که ساکاربیژى هه‌ستدارانه وه‌ک تاییه‌تمه‌ندییه‌کی زāl، ده‌یته‌ ته‌وه‌رى ناوه‌ندیی هونه‌ر و جوانیی شیعرى مه‌وله‌وى. ئهم ساکاربیژیه‌ خۆی به‌ره‌مه‌ی هه‌ندیک هۆکارى جوهریه‌جوهره که له‌ نێوانیدا په‌یوه‌ندییه‌کی واتادار و تۆرئاسا له‌ ئارادایه‌. «پێکهاته‌ی زه‌ینییه‌تی شیعرى و خه‌یالی شاعیرانه» و «چه‌شنی به‌رده‌نگی شیعرى شاعیر» سه‌رچاوه‌ی ئهو ساکاربیژیه‌ له‌ شیعرى مه‌وله‌ویدايه‌. «نه‌شۆپاندنی نه‌ریته ئەدەبیەکان»، «پشت‌به‌ستن به‌ نوینه‌که‌کانی دەربرین» و «پاستیی وته‌» له‌ ریزی بنه‌ماکانی پێکهاته‌ی زه‌ینییه‌تی شیعرى و خه‌یالی شاعیرانه‌ی ئهم شاعیره‌یه‌. که‌لک‌وه‌رگرتن له‌ دیارده‌ سروشتی و فه‌ره‌ه‌نگییه‌ ناوچه‌یییه‌کان بۆ پێکه‌ینانی چه‌مک و دەربرینی مه‌به‌سته‌کانی، سه‌ره‌کی‌ترین دەرکه‌وته‌ی ساکاربیژیه‌ له‌ شیعرى مه‌وله‌ویدا.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: مه‌وله‌وى، ساکاربیژى، جوانیناسی، ر‌ه‌وانبیژى، به‌رده‌نگی هونه‌ری

جۆری وتار:

توێژینه‌ویی پ‌ه‌سن

لایه‌ره‌کان: ۱۹۸-۱۸۵

پێکه‌وته‌کان:

وه‌رگرتنی وتار:

۸ خه‌رمانه‌ی ۱۴۰۳

پێداچونه‌وه‌:

۱۶ سهرماوه‌ی ۱۴۰۳

په‌ژێران:

۲ به‌فرانه‌ی ۱۴۰۳

بلاوه‌کرده‌وه‌:

۱ خه‌رمانه‌ی ۱۴۰۵

ئیمه‌یل:

f.mohammadi@uok.ac.ir

۱- پیشه‌کی

توژێره‌ران و خاوه‌ن‌پایانی بواری شیعر له‌سه‌ر ئەم بابەتە هاو‌ده‌نگن که له شیعرێ گۆرانیدا شیعره‌کانی مه‌وله‌وی له ئاستی‌کی به‌رزدايه و به «پێغه‌مبه‌ری شیعر و زه‌رنگه‌ری خه‌یالی شیعر و په‌یکه‌رتاشی ئاسمانی به‌رزێ شیعر» ناوی لی براوه (سه‌جادی، ۱۳۹۱: ۲۸۲). گه‌رچی به شیوه‌یه‌کی گشتی ئاماژه‌ کراوه که شیعرێ مه‌وله‌وی له بواری هونه‌رییه‌وه له لووتکه‌دايه و له‌چاو شاعیرانی دیکه هونه‌ری‌تره و به گه‌وره‌ترین شاعیری ئەدهبی گۆرانی داده‌ن‌درێت (سه‌جادی و ئیبراهیمی، ۱۳۹۶: ۱۲۶-۱۲۷)، به‌لام به‌وردی دیاری نه‌کراوه که جوانیناسی و لایه‌نی هونه‌رییه‌کی چۆنه و سه‌رچاوه‌ی ئاست‌به‌رزیه‌ی شیعره‌کی له چیدايه. ئەوه‌ی که سه‌باره‌ت به هونه‌ری شیعریه‌ی مه‌وله‌وی گوتراوه، یان بابەتگه‌لی گشتین یان ته‌نیا له ئاستی ده‌ره‌ینانی ئامرازه ئەده‌بییه‌کانی شیعرێ ئەو شاعیره‌ بووه. گه‌رچی ده‌ره‌ینانی ئامرازه ئەده‌بییه‌کان له شیعرێ شاعیرێکدا کارێکی پێوسته بۆ تیگه‌یشتن له بارودۆخی گشتیه‌ی شیعره‌کی، به‌لام ته‌واو نییه. ئەوه‌ی گرنگه سه‌رنجدان به ئەم بابەتانه‌یه که ئایا ئامرازه ئەده‌بییه‌کان له شیعرێ ئەو شاعیره‌دا زۆره یان که‌مه و هۆکاری هه‌ر کام له‌م دوو حاڵه‌ته‌ ده‌یه‌ شی بکێتته‌وه؛ هه‌روه‌ها زۆرتر ئامرازه‌کانی چ لقی‌ک له ره‌وانی‌تری (= ره‌وانی‌تری، جوانکاری، واتاناسی) له شیعرێ ئەو شاعیره‌دا ده‌رکه‌وتوه و ده‌یه‌ هۆکاری ئەم بابەتەش ره‌وان بێتته‌وه. بۆیه بۆ تیگه‌یشتن له لایه‌نی هونه‌ری و جوانیناسانه‌ی شیعرێ هه‌ر شاعیرێک پێوسته ته‌واوی ئەو بابەتانه‌ی که په‌یوه‌ندییه‌کی کارتی‌که‌ریان به شیعره‌وه هه‌یه، به ره‌وانگه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه و تۆرئاسا لیک‌به‌درێته‌وه. مه‌به‌ستی ئەم توژێنه‌وه‌یه وه‌لام‌دانه‌وه به‌م پرسیاریه‌ که لایه‌نی جوانیناسی و هونه‌ری شیعرێ مه‌وله‌وی بۆ چ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی زāl و گشتگیر ده‌گه‌رێته‌وه و چ هۆکارگه‌لیک له به‌دیاهانی ئەو تاییه‌تمه‌ندییه‌ ده‌وریان هه‌بووه؟

۱-۱- پاشخانی بابەتی توژێنه‌وه‌که

ئەو بابەتانه‌ی تا ئیستا سه‌باره‌ت به شیعرێ مه‌وله‌وی زۆرتر توژێنه‌وه‌یان بۆ کراوه، ئەم ته‌وه‌رانه ده‌گه‌رێته‌وه: ره‌نگدانه‌وه‌ی سۆفیگه‌ری، ژياننامه و ره‌وداوه‌کانی ژيانی مه‌وله‌وی، به‌راوردکردنی له‌گه‌ڵ شاعیرانی دیکه، ده‌ور و جێگای سروشت له شیعره‌کانیدا، بابەت‌ه‌کانی که‌لام و باوه‌ره‌ ئایینییه‌کان، نامه‌گۆڕینه‌وه‌ی شیعرێ و بابەت‌ه‌ زمانناسانه‌کان. سه‌باره‌ت به شیعریه‌ت و لایه‌نی هونه‌ری شیعرێ مه‌وله‌ویش که بابەتی توژێنه‌وه‌ی به‌رباسه، وا نییه که تا‌کوو ئیستا هه‌ولێک نه‌درایه‌ت. عوسمانپور (۱۳۸۹) له کتێبه‌که‌یدا به تێرۆته‌سه‌لی، ئامرازه ره‌وانی‌تییه‌کانی وه‌ک لیک‌چواندن، خواستن، خوازه، درکه و ژێره‌شه‌کانی ئەم ئامرازانه‌ی شروقه‌ کردوه و نموونه‌ی بۆ ده‌ره‌یناون. خالی سه‌رنج‌پراکێشی ئەو توژێنه‌وه‌یه ئاماژه به دوو بابەتی گرنگ له شیعرێ مه‌وله‌ویدا که داهینانی شاعیر له بواری لیک‌چواندن و ده‌رکه‌وتنی بارودۆخی فه‌ره‌نگی تاییه‌تی ناوچه‌یه‌یه له شیعره‌کانیدا (۹۶ و ۱۷۹). مه‌حه‌مه‌دپور (۱۳۸۸) سه‌باره‌ت به خه‌یال و ئافراندن له شیعرێ مه‌وله‌ویدا وتاریکی نووسیوه و ره‌وانی کردوه‌ته‌وه که وشه‌ چۆن و له چ لایه‌نگه‌لیکه‌وه له خولقاندنی جوانیدا ئه‌رکی هونه‌ری گێڕاوه، هه‌روه‌ها له وتاریکی تر له کۆمه‌له‌وتاره‌که‌یدا سه‌باره‌ت به ئیماژکاری ئاماژه‌ی بۆ ئەم بابەت‌ه کردوه که به‌کاره‌ینانی ئیماژ له‌لایه‌ن مه‌وله‌وییه‌وه به مه‌به‌ستی گه‌یاندنی هه‌ست و عاتیفه به‌ خوێنه‌ر بووه (۱۷۰). ئەنۆه‌ر قادر مه‌حه‌مه‌د (۲۰۰۷) له کتێبێکدا که تیژی دکتۆراکه‌ی بووه، گه‌رچی دوو سه‌رده‌یز له پێرست و خشته‌ی ناوه‌ڕۆکی به‌ره‌مه‌که‌ی، باسی تاییه‌تمه‌ندییه‌ هونه‌ری و ئیستیتیکیه‌کانی شیعرێ مه‌وله‌وییه‌، به‌لام بێجگه له ئاماژه‌گه‌لیکی گشتی، شتیکی تر سه‌باره‌ت به جوانیناسیه‌ی شیعرێ مه‌وله‌وی له ناخی بابەت‌ه‌کاندا نه‌گوتراوه.

۲- بنه‌مای تیۆریک

له راپورده‌ودا بۆ هه‌ڵسه‌نگاندن و دیاریکردنی ئاستی هونه‌ری و جوانیناسانه‌ی شیعرێ شاعیر، له زانستی ره‌وانی‌تری وه‌کوو پێوه‌ر که‌لک وه‌رده‌گیرا؛ به‌لام ره‌خنه‌ی شیعر له سه‌رده‌می هاوچه‌رخدا بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ بازه‌یه‌کی به‌ربلاوتر له زانستی ره‌وانی‌تری ده‌گه‌رێته‌به‌ر. له ره‌خنه‌ی شیعردا، شیعر وه‌کوو سیستیمیکه‌ی یه‌ک‌گرتوو داده‌ن‌رێت که واتا و ئه‌رکی ته‌واوی

ئەندامەكانى، بەيىنى ئەو سىستىمە دىارى دەكرىت. زمان (= ۋاچ، وشە، رستە)، ۋاتا، ۋىنەى شىعرى، مۇسقىا و سۆزى ھونەرى، يېكەتتەرهكانى سىستىمى ناخۆيى شىعرن كە دەورگىرپى ئەم پارانە بە شىۋەى جىاجىا نىيە، بەلگۈۋ بە شىۋەى پەيۋەندىيەكى تۆرئاسايى دەور دەگىرپن. بەم بۆنەۋەيە كە لە رەخەنى نويدا دەگوتىت شىعر خاۋەن يەكىتتى سىستىماتىكە و سىستىمىكى زاتى و سەربەخۆى ھەيە (مكارىك، ۱۳۸۵: ۴۳۱). ھەلەت سەربەخۆيى ئەم سىستىمە بەو ۋاتايە نىيە كە سىستىمگەلى دىكە، ھىچ چەشنە كارىگەرەيەكيان تىيىدا نەبوۋە؛ چونكە دەقى ئەدەبى سىستىمىكى كراۋەيە و لەگەل سىستىمەكانى تردا پەيۋەندىيە ھەيە (پىروز، ۱۳۸۷: ۱۰۸). جا سىستىمى ناخۆيى شىعرىش ۋا نىيە كە تەنبا برىتى يىت لەو پاژە سەركەيىانەى كە لە رۋالەتتى شىعدا دەبىندىرت. بەردەنگى شارۋەش ۋەكوۋ ھۆكارىكى گىرگى دىتتە ئەژمار كە لە رەۋتى بەرھەمھاتنى شىعدا دەورى دابىنكەرى ھەيە و تايىبەتمەندىيى زالى شىعەرپك بىن گومان پەيۋەندىيە بەو بەردەنگەۋە ھەيە. جىاۋازى شىعرى شاعىرپك لە شاعىرپكى تر كە بە شىۋازى شىعرى دەناسىرت، لە كىردەۋى ئەو سىستىمە گىشتىيە سەرچاۋە دەگرى كە بەردەنگىش دەگرىتەبەر. ئەگەر لە شىعرى شاعىرپكدا تايىبەتمەندىيەك ھەيە، ئەو تايىبەتمەندىيە بەرھەمى سەرچەم سىستىمەكەيە و تىگەيشتن لە دەورى جوانىناسانەكەى، بەيى سەرنجدان بە سىستىمەكە دەستەبەر نايىت.

ئەو چەمكەنەى بۇ لىكەدەۋەى شىعرى شاعىرپك بەكار دەبرىت، برىتىن لە: ھاۋئاراستەيى سۆزى ھونەرى و خەيالى شاعىرانە، ھاۋرپژەيى ۋاتا و زمان، بەردەنگى و جوانىناسىي شىعر، ھەرۋەھا چۆنەتتىيى دارشتنى گەلەلى شىعر. پەيۋەندىيەكى تۆرئاسا ئەم بابەتانە يېكەۋە گرى دەدا كە دەيىتتە ھۆى يەكگرتۋىيى رەۋتدار و سىستىمىك لە شىعدا. يېكەتەش ھەر ئەو يەكگرتۋىيى ھەناۋەكىي پاژەكانى دەقە كە ۋەكوۋ «تۆرپىك لە پەيۋەندىيەكان» پىناسە دەكرى (شفيعى كدكى، ۱۳۹۱: ۱۷۶). بابەتى ھاۋرپژەيى ۋاتا و زمان زۆرتەر لەسەر ئەم خالە داكۆكى دەكات كە دانەرى بەرھەم لە بەكارھىنانى زمان بۇ نواندەۋەى ۋاتا چ شىۋەيەكى ھەلباردۋە. ھەرۋەھا جەخت دەكرىتتە سەر ئەم بابەتە كە ھىزى وشە و دەستەۋشەكان پىۋىستە لە گواستەۋەى ۋاتا كەمايەسىيەكى نەيى كە ئەمەش بۇ ھەلباردنى شىۋاى وشە و رەۋتى دروستى رستەسازى و دەستەۋشەپۇنان دەگەرپتەۋە. ۋىنە شىعەرەيەكان بەستىنپكە بۇ تىگەيشتن لەۋەى كە خەيالى شاعىر چۆن ھەست و سۆزى ئەۋى نواندۋەتەۋە و ھاۋرپژەيى لەگەل بابەتەكەدا چۆنە. رىتم و مۇسقىاى شىعرىش پەيۋەندىيە بە ماكەى سۆزۋە ھەيە و رىتمى شىعەرەكە چۆنەتتىيى ئەو ھەست و سۆزى شاعىر دەنۋىتتەۋە. گرپدراۋىيى جوانىناسىي شىعر بە بەردەنگى ھونەرى شاعىرەۋە، بابەتپكە باس لەۋە دەكات كە بوۋنى بەردەنگە كە بۇ شاعىر دىارى دەكات لە دەبرىندا چ شىۋەيەكى زمانى بەكار بھىنىت.

۳- ساكارىيىزى، مۆركى زالى شىعرى مەۋلەۋى

ئەگەر بمانەۋى لە بوارى ھونەرى و جوانىناسىيەۋە تايىبەتمەندىيى زالى و بەرچاۋى شىعرى مەۋلەۋى دىارى بىكەن، ساكارى دەيىتتە ئەو خالە ناۋەندىيە. رەنگە ئەم پرسىارە يىتتە ئاراۋە كە ساكارىيىزى چۆن دەتوانى لايەنى جوانىناسانەى يىت و ھونەرى بنۋىتت؟ ۋەلامى پرسىارەكە بەم جۆرەيە كە يەكپك لە رەھەندەكانى جوانىناسى، ساكارىيىزىيە و نابى ۋا بزىنن كە ھەر شىتپك كە جوانە ئەۋە ئىتر ساكار نىيە و ئەۋەش كە ساكارە ئىتر ناتوانىت جوان يىت. ساكارى و ساكارىيىزى جوانىناسىيەكى تايىبەت بە خۆى ھەيە و لە شىعدا بە لايەنىكى ئەستەم لە جوانىي ھونەرى دىتتە ئەژمار كە لە ھەر كەسىپك ناۋەشيتەۋە. بۇ نمونە مەۋلەۋى توانىۋىيە ئەۋە ھەست و سۆزانەى دلدار لە دلدارىدا ھەستى پى دەكات، بە ساكارترىن شىۋاز ۋىنا بىكات و ساكارىيىزىيەكەشى لەۋپەرى جوانىدا يىت:

دىنت تۆشەى چەم، مەيلىت تۆشەى دل رازت تۆشەى گۆش، مەنزل ۋە مەنزل

(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۳۴)

رەۋانىيىزى و جوانىناسىيى ساكارىيىزى لەۋەدايە كە ۋتەكە رپك و راستەۋخۇ ھەلگىرى ۋاتاكەيە و مەۋدايەك لە نىۋانىندا ھەست پى ناكىر. ساكارىيى شىعرى مەۋلەۋى لە لايەكەۋە بەم بۆنەۋەيە كە ئەۋە بابەتانەى دەرىپىون، پاژەكانى لە ژيانى رۆژانە و دياردەكانى دەۋرۋەر ۋەرگرتۋە و پەيۋەندىيەكى بە مژار و بابەتەكانى شىعرى راپوردۋانەۋە نىيە؛ لە لايەكى

تریشه‌وه، نامرازه ره‌وانیژییه‌کان، به‌تایبەت جوانکارییه‌کان، کەم لە شیعرەکانیدا دەرکەوتوو. پێویستە روون بکەیتەوه کە هۆکاری چیه نامرازه ره‌وانیژییه‌کان هینده لە شیعرى مه‌وله‌یدا دەرئەکەوتوو؛ هه‌روه‌هاش ده‌بی دیاری بکەیت کامه نامرازی روونیژی زۆرتر لە شیعرەکانیدا هیه و لە نێوان ئەو نامرازانە و ساکاریژییدا چ پەڕەندییه‌کی واتادار لە ئارادایه. بێگومان نەبوونی نامرازه جوانکارییه‌کانیش بۆ خودی فەلسەفە و چیه‌تی ساکاری ده‌گه‌ڕێتەوه و پێویستە هۆکاری ئەم پەڕەندییه‌ش شی بکەیتەوه.

ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌ زالە، واتە ساکاریژی، کە لە شیوازناسی شیعرى مه‌وله‌یدا ته‌وه‌ر و خالی ناوه‌ندییه، خۆی به‌ره‌م و دەرئەجامی دوو بابەتی گرنه‌گه‌ که‌ بریتین لە: پێکهاته‌ی خه‌یالی شاعیرانه و چه‌شنی به‌رده‌نگی هونه‌ری شاعیر. ئەم بابەتانه‌ پێکه‌وه پەڕەندییه‌ هیه و به‌پێی ئەو پەڕەندییه‌ ده‌ور ده‌گیرن و وه‌کوو ژێرخان دابینه‌کەری چۆنییه‌تی رۆاله‌ته ساکارییه‌کە شیعرى مه‌وله‌وین. لە درێژدا سه‌رچاوه و چۆنییه‌تی ساکاریژی شیعرى مه‌وله‌وی روون ده‌کەیتەوه و دیاریش ده‌کەیت کە ئەو هۆکارانه‌ی لە به‌دییه‌تانی ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌دا ده‌وریان گیراوه، پەڕەندییه‌کەیان به‌ چ شیوه‌یه‌ کە.

١-٣- پێکهاته‌ی زه‌ینییه‌تی شیعرى و خه‌یالی شاعیرانه‌ی مه‌وله‌وی

خه‌یالی شاعیرانه و زه‌ینییه‌تی شیعرى شاعیران خاوه‌ن پێکهاته‌یه‌کە کە لە شیوازناسی و رەخنە‌ی شیعردا پێویستە سه‌رنجی پێ بدەیت. تا ئەو پێکهاته‌یه‌ دیاری نه‌کەیت و روون نه‌بێتەوه، تێگه‌یشتن لە شیواز و جوانیناسی شیعرى شاعیر ده‌ست نادات؛ چونکه‌ ته‌واوی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعرى شاعیر به‌ جوړیک گری دراوته‌ ئەو پێکهاته‌یه‌وه. چۆنییه‌تی پێکهاته‌تی ئەو پێکهاته‌یه‌ بابەتیکی یه‌ کجار گرنه‌گه‌ و ئەوه‌ی کە چ هۆکاره‌گه‌لێک ده‌وریان گیراوه، ده‌بێتە دوو به‌شه‌وه: به‌شێک کە پەڕەندییه‌ به‌ خودی شاعیره‌وه هیه و به‌شێکیش کە بۆ بارودۆخ و کەشی گشتی شاعر له‌ سه‌رده‌می شاعیردا ده‌گه‌ڕێتەوه. شیعرى هه‌ر سه‌رده‌می‌ک له‌ بواری هونه‌ری و جوانیناسییه‌وه ئاستیکی تاییه‌ت و دیاریکراوی هیه‌ کە بۆ شاعیر دابینه‌کەری رەهه‌نده و ده‌بێتە پێوه‌ تاکوو له‌و ئاسته‌دا شیعر به‌وێتەوه. ئەوه‌ی کە داهینانی کەسینی شاعیر چۆن له‌ته‌ک ئەم بابەته‌دا دیتەوه و رێک ده‌که‌وێت، له‌ شاعیرێکه‌وه بۆ شاعیرێکی تر جیاوازه. بۆ پێکهاته‌تی چوارچێوه‌ی خه‌یال و سیستمی شاعیرانه‌ دوو روه‌تی جیاواز ده‌ستنیشان ده‌کەیت:

١- شۆپاندنی نوێنه‌که‌کانی ده‌رپرین کە به‌ره‌می نه‌ریتی ئەده‌بین: بۆ هه‌ر بابەتیکی و مۆتیفیک له‌ درێژە‌ی میژووی شاعیریه‌که‌یدا، شیوه‌یه‌کی گشتی بۆ ده‌رپرین و وێناکردن پێکدێت کە ده‌کری به‌ زمانى تاییه‌تی ئەو بابەته‌ و مۆتیفه‌ ناودێر بکەیت. پێکهاته‌تی ئەو زمانه‌ تاییه‌ته‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی یه‌ک کەس به‌ره‌م نایێت، به‌لکوه‌ روه‌تیکی میژوویی هیه‌ و بۆ سوڤه‌ی دوو‌باتبونه‌وه‌ی بابەته‌که‌ و مۆتیفه‌که‌ له‌ شیعرى شاعیراندا ده‌گه‌ڕێتەوه. گه‌رانی هه‌ر بابەتیکی و زمانه‌ تاییه‌ته‌کە‌ی له‌ میژووی شیعردا، پەڕەندییه‌ زه‌ینی له‌ نێوان شاعیراندا دروست ده‌کات. بیستراوه‌کان ده‌بنه‌ نوێنه‌ک بۆ خه‌یالکردی شاعیر و زمانى ده‌رپرینی، واته‌ ئەوه‌ی کە شاعیر له‌ شیعرى شاعیرانی دیکه‌وه بیستویه‌ و وه‌کوو زانستی شیعرى بۆی به‌ره‌م هاتوو، ده‌بێتە چوارچێوه‌یه‌ک بۆ تێرمان و خه‌یالکردی شاعیر و ئەویش به‌پێی ئەو چوارچێوه‌یه‌ شیعر ده‌ه‌وێتەوه. داهینانی شاعیر له‌م روه‌ته‌دا به‌ شیوه‌ی گۆرانکاری و نوێکاری له‌ رێکخستن و تێکه‌لکردنی ئەو بیستراوانه‌یه‌. شاعیر هه‌ول ده‌دا له‌ چوارچێوه‌ی نه‌ریته‌ ئەده‌بییه‌کاندا به‌ شیوه‌گه‌لێکی جوړبه‌جوړ چالاکى و کرده‌وه‌یه‌کی داهینه‌رانه‌ی هه‌بێت.

٢- سه‌ربه‌خۆیی له‌ شیوه‌ی ده‌رپریندا: زه‌ینییه‌تی شیعرى شاعیر به‌ شیوه‌ی قالمی بیه‌چی نه‌گرتوو و له‌ ده‌رپریندا له‌ نوێنه‌کگه‌لێکی دیاریکراو کەلک وه‌رناگرێ. له‌ راستیدا شاعیر سه‌رنج ناداته‌ نوێنه‌که‌کانی نه‌ریتی ئەده‌بی کە له‌ پاشخانی میژوویی شیعردا پێکهاته‌توو و وه‌کوو قالمیکی زمانى بۆ ده‌رپرینی واتا و مه‌به‌سته‌کانی شاعیر جێکه‌وتوو. له‌م روه‌ته‌دا شاعیر به‌ هۆی ئەوه‌ی کە له‌ نوێنه‌کگه‌لی ده‌رپرینی سه‌ر به‌ نه‌ریتی ئەده‌بی بۆ ده‌رپرینی هه‌ست و مه‌به‌سته‌کانی کەلک وه‌رناگرێ، داهینانی تاکه‌سه‌ی به‌رچاوتره‌.

ھەروا كە ئامازەى پىچ درا جوانىناسى و لايەنى ھونەرى شىعرى ھەر شاعىرىك پەيۋەندىي بە پىكھاتەى خەيال و زەينىيەتى شىعرى ئەو شاعىرە ھەيە. ساكارىيىزى كە تايىبەتمەندىي جوانىناسانى شىعرى مەۋلەۋىيە، دياردەيەكى جيا لە پىكھاتەى خەيال و زەينىيەتى شىعرى ئەم شاعىرە نىيە. بۇ تىگەيشتىن لە ساكارىي شىعرى مەۋلەۋى سەرھتا پىۋىستە بزانين پىكھاتەى زەينىيەتى شىعرى و خەيال شاعىرانەى بە چ شىۋازىكە. خەيال شاعىرانەى مەۋلەۋى بە پىي نەرىتە ئەدەبىيەكان دەقى نەبەستوۋە و وا نەبوۋە كە نۆئەكى نەرىتە ئەدەبىيەكان بۇ خەيال كەرد و تىرامانى شاعىر ئاراستەيەكى ديارىكراۋ دابىن بگات و ئەۋىش لە چوارچىۋە ئەو ئاراستەيەدا شىعر بھۆئىتەۋە. بە وتەيەكى تر نۆئەكى ھۆئىنەۋى شىعر بۇ مەۋلەۋى لە پاشخانى شىعرى راپوردۋان و ھاۋسەردەمانىيەۋە سەرچاۋەى نەگرتوۋە؛ بۇيە چوارچىۋە و بنەپەتى خەيال شاعىرانەكى لەسەر ئەو بىستراۋە و بىنراۋانە دانەمەزراۋە كە لە شىعرى شاعىرانى دىكەۋە ۋەرگىرايىت و ماددەى پىكھىنەرى شىعرەكى زۆر كەم لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە ۋەرگىراۋە:

شەرخە و گەرمەى ھەۋرى دورىي دۆس ۋە فەنا بەردەن مەغز و رەگ و پۆس
(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۷۳)

پىكھاتەى زەينىيەتى شاعىرانەى مەۋلەۋى ۋەكوۋ دورگەيەك بوۋە و ئەو پەيۋەندىيە نىۋانزەينىيە كە زەينى شاعىر گرى بداتە شىعرى شاعىرانى دىكەۋە، لە ئارادا نەبوۋە. لە راستىدا زەينى مەۋلەۋى لە كاتى ھۆئىنەۋى شىعرى بەرە نەرىتە ئەدەبىيەكان رانەكىشراۋە و لەو چوارچىۋەدا بىرى نەگرتوۋەتەۋە. دەكرى دەستەۋشەى سەربەخۇيى ھونەرى-زمانى بۇ مەۋلەۋى بەكار بىيەن؛ چونكە كەشى گشتى و ئاستى ھونەرىي سەردەم و راپوردۋان ناكاتە پىۋەرىكى جوانىناسانە و ھونەرى بۇ شىعر ھۆئىنەۋى خۇي. ماددەى خەيال و پىكھىنەرەكانى شىعرى مەۋلەۋى لە دياردەكانى دەۋرۋەرى پىكھاتەۋە و سەرچاۋەى بابەت و ناۋەۋكى شىعرى ئەم شاعىرە، ئەزمون و بەسەرھات و بىنراۋەكانى بوۋە، واتە راپوردۋانەكانى دەۋرۋەرى و ئەو شتانە كە بىنيويە و ھەستى پىچ كەردون:

خەيلىن نە گىچاۋ بەحرى مەھجورى نە دەۋرى دوۋەى تەنۋەرى دورى
پوۋشەكەى جەستەم ۋە پەنا كەفتەن سامىيەم خەبەر ياران نەشەفتەن
(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۴۶)

بۇ وىناكەردنى چەمكى «مەھجورى» و دەرپرېنى ھەست و سۆزى خۇي بەرامبەر بە ئەم چەمكە، لەو وىنە شىعريانە و لەو نۆئەكانەى دەرپرېن كە لە نەرىتى ئەدەبىي و شاعىرانى دىكەدا ھەيە، كەلكى ۋەرنەگرتوۋە، بەلكوۋ خۇي بە كەلك ۋەرگرتن لە دياردەكان و بىنراۋەكانى شىۋىگەى دەۋرۋەرى ۋەكوۋ ماددەى خەيال، وىنەيەكى شىعرىي خولقاندوۋە.

۲-۳- چەشنى بەردەنگى شاعىر و جوانىناسىي شىعر

شاعىر لە زەينى خۇيدا بەردەنگىك دادەنى كە لە كاتى ھۆئىنەۋى شىعرى بەردەۋام وتوۋىزى لە گەلدايە و چاۋى بەو بەردەنگەۋەيە. بوۋنى بەردەنگە لە رەۋتى بەدىھاتنى بەرھەمى ھونەرىدا، بەكىك لە گەنگەرىن ھۆكارەكانە. دەۋرى بەردەنگى نادىار و شارۋە لە جوانىناسىي و شىۋازناسىي شىعرىدا بابەتىكى يەكجار گەنگى رەخەنى ھونەرىيە كە رەۋت و چۆنىيەتىي جوانىناسىي شىعرى شاعىر ديارى دەكات. شاعىر بەپىي دىيائى ھىز و ھەست و زانىيارىي ئەو بەردەنگە پىكھاتەى شىعرەكەى دادەپىزى. بە وتەيەكى تر، ئاستى تىگەيشتىنى ھونەرى و پىداۋىستىيەكانى ئەو بەردەنگە دەۋرىكى گەنگى ھەيە لە رەۋتى ھۆئىنەۋى شىعرىدا و شاعىرىش بە لەبەرچاۋگەرتنى ئەو بەردەنگە، ئاست و پىكھاتەى دەپرېنەكەى ديارى دەكات. بەم پىيە، رپوۋنە كە لە نىۋان جوانىناسىي شىعرى ھەر شاعىرىك و بەردەنگە ھونەرىيەكەى پەيۋەندىيەكى داھىنەرانە ھەيە. خۆنەرى نادىار يان بەردەنگى ھونەرىي مەۋلەۋى زۆر جياۋازە لە شاعىرائىك ۋەكوۋ نالى و ۋەفابى. ھونەرنىيى و گەنگىدان بە رازاندەۋەى وتە، ۋەكوۋ بەلگەيەك رپوۋنى دەكاتەۋە كە شاعىر چ بەردەنگىكى لە زەيندا وىنا كەردوۋە، ھەروەھا دەرىدەخات كە چ لايەنىكى بۇ گەنگە بوۋە. بەم پىيە ديارە كە بەردەنگى ھونەرىي شاعىرىك ۋەكوۋ نالى، شىعەرناسىكى شارەزايە كە

زانباری زۆری له سەر تهواوی ورده کارییه کانی نامرازه ئەدەبییه کان ههیه. بەردەنگ و خۆنەری هونەری مەولەویش زەینییه تیکی ساکار، بەلام پڕهست و بەسۆزی ههیه که دهیهوێت به گیانی، ژیانی دەورووبەری ههست پێبکات. ئەو بەردەنگە هونەرییه بۆ مەولەوی جەماوەر و خەڵکی ئاسایی کۆمەلگا بووه، نه چینیکی تایبەت وەکوو شیعەناسان که سەرنج دەدەنە چۆنیەتی دەرپرین و بەکارهێنانی نامرازه ئەدەبییه کان به مەبەستی خۆلقانندی مەزمونێکی نوێ. ساکاری شیعەکانی وەکوو گرنگترین بەلگە دێتە ئەژمار بۆ سەلمانندی ئەم بابەتە و دیارە بەپێی ئاستی جوانیناسیی ئەو بەردەنگە شیعەری ھۆنیوەتەو:

پە ی فێنکی دڵ ھەراسانە کەش
کافییەن تەواف رای ئاسانە کەش
(مەولەوی، ۱۳۹۷: ۳۷۹)

دیارە بەم بۆنەو ڕازە ئەدەبییه کان و ورده کارییه کانی خەمڵاندنی دەرپرین له شیعەری مەولەویدا بۆ بەردەنگێک که شارەزای تەکنیکە هونەری و ئەدەبییه کان ییت، بەکار نەبراو. مەبەست له گوتنی ئەم بابەتە که بەردەنگی هونەری مەولەوی خەڵکی ئاسایی بووه، ئەو نییه که شیعەکانی به ئاستنەم بزانی. کاتی شاعیر له ھۆنەوێ شیعەدا به گۆڕە ی ئاسۆی چاوەڕوانیی بەردەنگە هونەرییه کە ی، پێکھاتە ی شیعە کە ی دادەپێژێت، کەرستە و شیوازیکی دەرپرین بە کار دەبات که له گەڵ بەردەنگە کە دا بگونجێت و ھاوڕێی هەیت. بە گشتی، بەردەنگی هونەری له ڕەوتی ھەڵبژاردن، تیکەڵکردن، پێکخستن و جێخستنی پاژەکانی شیعەری شاعیردا دەور دەگیرێ. نامرازیکی ئەدەبی وە ک پۆشین یان ھاوڕەگەزی تەواو له شیعەکانی مەولەویدا زۆر کەم دەبیندرێت؛ چونکە جەماوەر و خەڵکی ئاسایی کۆمەلگا وەکوو بەردەنگی مەولەوی، لەو نامرازانە تێناگەیی و نەبوونی وەھا نامرازانیک له ھێماناسیی لایەنی هونەری و جوانیناسانە ی شیعەری ئەم شاعیر، بەلگە یەکی بە ھێژە بۆ ڕوونبوونەوێ تۆری پە یوەندی له نیوان بەردەنگی شاعیر، ساکاریژی، سیستمی زمانی دەرپرین و نامرازه ئەدەبییه کاند.

۴- پەھەندە کانی جوانیناسیی شیعەری مەولەوی

۴-۱- خۆنەبەستەو بە نوێنە کی دەرپرین

جۆرە پە یوەندییه کی نادیار له نیوان زەینی شاعیر و شیعەری سەردەمی خۆی و پێش خۆی له ئارادایە که وەکوو وتووێژیکی هونەری له ڕەوتی شیعە ھۆنەوێ شاعیردا دەور دەگیرێ. دەورگیرانی ئەم پە یوەندییه دوو لایەنی گرنگی ههیه که بریتین له:

۱- بابەت و ناوەرۆکی شیعەری ھەر سەردەمییک که بەرھەمی کەشی ھزری و جیھان بینی زالی ئەو سەردەمە یە، دەیتە بنەما و ماددە ی بیرکردنەو و تێرمانی شاعیر. ئەم ئە گەرە که شاعیر له دەروە ی ئەو بابەتانە خەیاڵکرد و بیرکردنەوێ ھەیت، شتیکی چاوەڕوان نە کراو؛ چونکە پێکھێنەرە کانی زین و ھزری شاعیر شتیکی بەدەر له بەستی گشتگیری کۆمەلگای سەردەمی خۆی نییه و بەستی نیش تەواوی ئەو بارودۆخە کۆمەلایەتی، فەرھەنگی، ڕامیاری و ھزریانە دە گرتەو که لەو سەردەمە باو و مەوێ ئەو سەردەمە ی بەرھەم ھێناو.

۲- کاریگەری ئاستی هونەری و جوانیناسیی شیعەری سەردەم لەسەر شیوازی دەرپرینی شاعیر، بابەتیکە که له بواری شیوازاناسی و ڕەوانبێژییەو پە یوەندی نیوان دەقیی له نیوان شیعەری شاعیر و شاعیرانی دیکە دیاری دەکات. بارودۆخی هونەری-ئەدەبی شیعەری ھەر سەردەمییک ئاسۆیە کی چاوەڕوانی له بواری خەیاڵکرد و شیوازی دەرپرینەو بۆ شاعیر دا بین دەکات؛ بۆیە پێکھاتە ی خەیاڵکردی شاعیرانە ی شاعیر له پە یوەندی لەتە ک بارودۆخی گشتیی شیعەری سەردەمی خۆیدا بەرھەم دێت. ئەو شیوازە گشتییە که له شیعەری ھەر سەردەمییکدا باو، کەشیک تایبەت بۆ خەیاڵی شاعیر پێکدەھێت که ئاراستە و ڕەھەندیکی دیاریکراو دەداتە ڕەوتی خەیاڵە کە ی. له چوارچۆی ئەم کەشەدا زمانی شاعیریش لەسەر شیوازیکی تایبەت دەق دەبەستی. له راستیدا کەشی گشتیی شیوازی شیعەری سەردەم، زەینی شاعیر بەپێی قەلگە لێک پێکدەھێت و زمانیشی له نوێنە کی دیاریکراو و تایبەتدا ئەو قەلبانە دەنوێنیتەو. بۆیە مەبەست له نوێنە کی دەرپرین ئەو یە که له

سەردەمىكى دىيارىكرادا بۇ دەرىپىنى بابەتتىكى شىعرى، شىۋەيەكى ھاۋەش و گشتىگرى لە نىۋ شاعىراندا باۋ بىتت. جا پىۋىستە سەرنجى ئەم خالەش بدرىت كە نۆتەكى دەرىپىن ئەۋە نىيە كە لە رستەيە كدا دەرىكەۋى و بە شىۋە رستە بەكار بىردىت، بەلكو لىكچوۋنى وشەكان، وئەشىعرى و زاراۋەكان دەيتە ھۆى پىكھاتنى قاللىك بۇ دەرىپىنى ئەۋ بابەتە. ئەم مژارە رىك ۋەكو ئەۋ شتەيە كە رۆلان بارت سەبارەت بە شىعرى كلاسىك دەلى كە بىرىكى نامادە، وئەيەكى نامادە و زمانىكى نامادەى بوۋە (ھاللىرگ، ۲۰۱۸: ۳۲). شاعىر بۇ دەرىپىنى بابەتەكى سەرنج دەداتە شىۋەى دەرىپىنى شاعىرانى دىكە و لەۋى بۇ دەرىپىنى مەبەستەكەى، نۆتەك دەستەبەر دەكات.

نۆتەكى دەرىپىن لە بابەتە فرەپاتەكاندا دەردەكەۋى. كاتى شاعىر لەسەر ھەندىك بابەتى دىيارىكراۋ شىعر بھۆنئەۋە، ئاسايىيە كە زەين و زمانى لە سەر ھەندىك نۆتەكى تايبەت بىچم دەگرىت. لە ھەندى چەشنى ئەدەبىدا بابەتە شىعرىيەكان بە جۆرىك بوۋە كە بەئەزمون كەردنى بۇ گشت مەۋقەكان دەستى داۋە؛ بۆيە ئەگەرى دەركەۋىنى چەمك و واتا ھاۋەشەكان لەم شىعرانەدا زۆرە. شىعرى غىنايى و عرفانى لەۋ چەشە ئەدەبى و شىعرىيەنە كە تىياندا ھەست و سۆز، ئەزمون و بەسەرھاتى ھاۋەشى مەۋقە ۋەكو بابەتەگەلى گشتىگرى دەردەكەۋن؛ لە راستىدا لە شىعرى غىنايى و عرفانىدا بەستىنە ھاۋچەشەكان كە بۇ گشت مەۋقەكان ئەگەرى رۋودانى ھەيە، دەردەكەۋى (مەمەدى، ۱۶۰۱: ۱۹۴)؛ بەم بۆنەۋە پىكھاتنى نۆتەكى دەرىپىن بۇ ئەم بابەتە چاۋەروانكراۋە. جا ئەۋەكى شاعىران تا چ رادەيەك لە نۆتەكەكان كەلگ ۋەرىگن، لە يەك ئاستدا نىن. ھەموو شاعىران ھەست و سۆزى ئەۋىندارانەيان بەئەزمون كەردوۋە، بەلام شاعىران بۇ دەرىپىنى ئەۋ ھەستەنە رەۋىتىكى ھاۋشەۋەيان نەبوۋە. زۆرىەى دەرىپىن و وئىنا كەردنى شاعىران لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە ۋەرىگراۋو؛ بە ۋتەيەكى تر ئەۋ شىۋە دەرىپىنەكى كە زۆرىەى شاعىران ھەست و سۆزى ئەۋىندارانەيان پى دەرىپوۋە، پاژەكانى لە نەرىتە ئەدەبىيەكان پىكھاتوۋە؛ بەلام مەۋلەۋى لە رەۋىتى ھۆنىنەۋەى شىعرىدا زەينى شاعىرانەى، پەيۋەندىي بە پاشخانى شىعرى رابوردوۋان و ھاۋسەردەمانىيەۋە نەگرتوۋە و بۇ وئىنا كەردنى ئەزمون و بەسەرھاتە سۆزدارىيەكانى لەۋ نۆتەكانەى كە شاعىرانى دىكە بەكارىان بردوۋن، كەلگى ۋەرنەگرتوۋە. مەۋلەۋى لەۋ شاعىرە دەگمەنانەيە كە خۆى بۇ ھەست و سۆزەكانى، زمان و شىۋازى دەرىپىنى پىكھىناۋە و دەرىپىنەكەى بەتەۋاۋى داھىنراۋى خۆيە؛ بۇ وئە كاتى باسى دوۋرىي يار دەكات، دەرىپىنەكەى بەۋ جۆرە نىيە كە لە شاعىرانى تردا دەيىنىن:

سەمتوۋرى سىنەم ۋە زايلىەى بەرز
مەژەنۋ نەۋاى دوۋرىت ۋە سەد تەرز
(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۲۷۸)

بۋارەكان، بابەتەكان و مۆتىفەكانى شىعرى مەۋلەۋى كەم تا زۆر لە شىعرى شاعىرانى دىكەشدا دەيىندىن، بەلام زمانى شىعرى مەۋلەۋى بۇ دەرىپىن و وئىنا كەردن، ئەۋەندە لە ژىر كارىگەرىي نۆتەكەكانى پاشخانى شىعرى رابوردوۋانەۋە نەبوۋە. شاعىرانىك ۋەكو ۋەفائى و نالى لە وئەگەلى شىعرى دىيارىكراۋ كەلگ ۋەردەگن كە لە نەرىتە ئەدەبىيەكان ۋەرىگراۋن. ھەلبەت ئەمە بەۋ واتايە نىيە كە شىعرى ئەۋ شاعىرانە ھاۋەن جوانىناسى و داھىنان نىيە. خالى سەرنجراكىش ھەر ئەمەيە كە چەشنى جوانىناسىي شىعرى مەۋلەۋى بەتەۋاۋى جىاۋازە لە شاعىرانىك ۋەكو نالى و ۋەفائى؛ لە راستىدا لەگەل دوو جۆر جوانىناسى و دوو جۆر داھىنان بەرەۋرۋوۋىن و داھىنانى مەۋلەۋى و داھىنانى ئەۋ دوو شاعىرە، ۋەكو يەك نىن، بەلكو دوو رەۋت و چەشنى جىاۋازى ھەبوۋە.

رەنگە بابەت و واتاي شىعرەكە بۇ ماۋەيەك لە زەينى شاعىردا بوۋىت و ئەۋىش بىرى لى كەردىتەۋە؛ ئەم حالەتە بۇ ھەموو شاعىران رۋو ئەدا، جا بىر كەردنەۋەكەى شاعىر ئەگەر بەپىي ئەۋ شىۋەگەلە يىت كە بەھۆى شاعىرانى ترەۋە لەگەلپاندا ئاشنا بوۋە، دەرىپىنەكەى لە ھى ئەۋان نىزىك دەيتەۋە. بەلام ئەگەر شاعىر بۇ ئەۋ بابەت و واتايەى لە زەينىدا دەركەۋتوۋە، خۆى شىۋەى دەرىپىن داپرىتت و دابھىنئىت، دەرىپىنەكەى تايبەت و جىاۋاز دەنۆتت. مەۋلەۋى واتا و مەبەستەكانى خۆى بەپىي ئەۋ نۆتەكە دەرىپىنەنەى لە شىعرى شاعىرانى دىكەدا باۋ بوۋە، بەكۆد (= كۆدگوزارى) نە كەردوۋە، بەلكو خۆى

هیمما و کۆد داده پێژیت و شیوهی دهربرین دادههینیت. له بهر ئهوهی که سهرنجی به شیوهی زمان و دهربرینی شاعیرانی دیکه نهاده، شوێنپهنجی شیعری ئهوان له شیعره کهیدا نابین و له بۆاری زمان و دهربرینهوه سهر به خۆ بووه.

کزه ی ره شه بای هه ناسانی سهر د
سیامالی عهیش تهخته تهخته کهرد
(مهولهوی، ١٣٩٧: ٤٦٧)

پێشتر ئاماژهی پێ درا که ههست و سۆزه ئه ویندارانه کان له نیوان شاعیراندا هاو به شه و وا نییه که بۆ شاعیرێک بێت و بۆ ئهوانی دیکه دهست نه دات؛ به لām بۆ دهربرینی ئه و ههستانه، شاعیر چ رهوتیک بگرێته بهر ده بێته هۆی جیاوازی شیوازی هونهری و جوانیناسانه. ئه و ههست و سۆز و حاله تانهی مهولهوی به ره و پوویان بووه ته وه، بۆ شاعیرانی تریش دهستی داوه و له م لایه نه وه له نیوان شاعیراندا هاو به شی ههیه، به لām رهوت و چۆنیهتی دهربرینه که ی مهولهوی جیاواز له شاعیرانی تره و له و نوێنه کانهی دهربرین که به ره مه می نه ریتی ئه ده بین، وه رنه گیراوه، به لگوو دا هینانی خۆی بووه.

٢-٤- شیعری بێ ئامرازی جوانکاری

ناکری پێوه رێک بۆ لیکدانه وهی جوانیناسی و ئاستی هونه ری شیعری ته وای شاعیران دیاری بکریته؛ چونکه جوانیناسی هونه ری له شیعردا ته نیا یه ک جۆر و یه ک ره هه ند نییه تا کوو بکری به یه ک پێوه شیعری هه موو شاعیرانی پێ هه لسه نگینین؛ به م بۆ نه وه ده بی شیعری هه ر شاعیرێک به پێی چوارچێوهی تایبه تی خۆی لیک بدریته وه و هه لسه نگاندنی بۆ بکریته. له رابوردوودا بۆ هه لسه نگاندن و لیکدانه وهی لایه نی جوانیناسانه ی شیعرا، زۆر تر سهرنج به بوون و نه بوونی ئامرازه ره وانی بێیه کان ده درا و به و پێوه ئاستی هونه ری و ئه ده بیی شیعرا دیاری ده کرا. جا ئه م پرسیاره دیته ئارا وه که، ئاخۆ لایه نی هونه ری و جوانیناسانه ی شیعرا ته نیا له چوارچێوهی ئامرازه ره وانی بێیه کاندا سنووردار ده بێته وه و دیاری ده کریته؟ ده بی ئه م بابته ره وون بکریته وه که له نیوان بوون و نه بوونی ئامرازه ئه ده بییه کان و جوانیناسیدا چ په یوه ندیه کی واتایی هه یه. ئه گه ر شیعری شاعیرێک زۆر که م له و ئامرازانیه تی دا بێت، ئایا لایه نی جوانیناسیه که ی لاوازه؟ له لیکدانه وه و شیکردنه وهی په یوه ندیه ی واتایی ئه م دوو چه مکه، ده رده که وێ که ره وانی بێی و جوانیناسی ته نیا له ئامرازه ئه ده بییه کاندا سنووردار نابێته وه و ئه گه ر شیعیرێک ئه و ئامرازانیه تی نه بێت، ئیتر وا نییه که بی به ش بێت له جوانی و لایه نی هونه ری. هه ندی له ئامرازه ره وانی بێیه کان سروشتی وته و دهربرین، به لām بریکش وه ها نین و ته نیا بۆ رازاندنه وهی وته و نوێکاری له بابته که دا به کار ده برن. بابته ره وانی بێیه کان سروشتی زاتی ته و شیعرا و له کاتی هۆینه وهی شیعردا ده رکه وتنیان ئاسایی تر و سروشتی تره، به لām بابته جوانکارییه کان شتیکی زنده کرا و به شیعرا. به رچاوترین ئامرازی ئه ده بی له شیعری مه وله ویدا، لیکچواندن یان شو به اندنه و ئه م ئامرازه سروشتی دهربرینه و شتیکی به ده ر له وته و ئاخاوتنی سروشتی نییه:

هالای کزه ی زام جگه رگۆشه ی ویم
موو ئاسا و ئایر هه ر پێچ مه دا پیم
(مهولهوی، ١٣٩٧: ٦٣)

زۆربوون و که م بوونی و ئه نه شیعرییه کان و ئامرازه ئه ده بییه کان له و ته وه رانه یه که پیکهاته ی زه نییه تی شیعری شاعیر ره وون ده کاته وه. شیعری مه وله وی هینده ئامرازی ئه ده بیی تی دا نییه و له چا و شاعیرانی که وه کوو نالی، وه فایی و هتد ئامرازه جوانکارییه کان له شیعری ئه ودا زۆر که مه؛ به لām له بۆاری هونه ری و جوانی ناسیه وه له ئاستیکی به رزدا یه و مارف خه زنه دار له م باره وه ده لێ مه وله وی له پله ی شاعیرییه تی دا سه ربلنده (٢٠٠٣، ب: ٣: ٢٥٧). ئیستا که لایه نی هونه ری و جوانیناسانه ی شیعری مه وله وی به ئامرازه ره وانی بێیه کانه وه گرێ نه دراوه، سه رچاوه ی جوانی شیعری ئه م شاعیره له چیدا یه؟ بۆ ره وون بوونه وهی ئه م بابته پێوسته تایبه ته ندیه کانی شیعره که ی له په یوه ندی له گه ل یه کدا و له چوارچێوهیه کی گشتیدا که ته وای هۆکاره ده ورگیره کان کاریگه رییان بووه، لیک بدریته وه.

پالنه دان و خۆ نه به ستنه وه به ئامرازه ئه ده بییه کان، له گرنگترین ده رکه وته کانی ساکار بێیه له شیعری مه وله ویدا. مه وله وی به دوا ی رازاندنه وهی شیعره وه نه بووه و هه ر ئه م به کار نه هینانی ئامرازانیه خۆی چه شیکه له دا هینان له فۆرم و

پىكھاتەدا. ئەو ئامرازە رەۋانپىيىيەنىش لە شىعرەكانىدا دەرکەۋتوۋە، ھىندە لە نىۋ دەقەكەدا تۋاۋەتەۋە كە نادىار دەنۋىتتە؛ چۈنكە ئەو ئامرازە سۈرۈشتى شىعر و ۋەتەنە و پىۋىستىيى دەرپىنە. ئەۋەش پىۋىستىيى دەرپىن بىت، لە رىزى رازاندەۋە نايىتە ئەژمار. بەگشتى بۇ ۋىنە شىعريەكان دوو ئەرك دابىن كراۋە: ۱- خەملاندن و رازاندەۋە؛ ۲- دەۋرگىزى و ئەركمەندى (شىفەيى كەككى، ۱۳۹۱: ۸۷). ئەركى ۋىنە لە شىعرى مەۋلەۋىدا لە جۇرى دوۋەمە كە بۇ ۋىناكردنى مەبەستەكەي و گۋاستەۋەي واتا بوۋە. شىعرى مەۋلەۋى ھەستىكى سۈرۈشتىي تىدایە كە شتىكى زاتىيە و ھالەتتىك و كەشتىكى دەستكردى كە لە رازاندەۋەي ۋەتەدا ئەگەرى ھەيە، تىيدا نايىنن.

ئەگەر شاعىر بە شىۋەي خۇرپسك شىعرەكانى ھۋىنپىتەۋە و ھەر ئەو ساتە كە لە مېشكىدا دەرکەۋتوۋە، دەرپىتتە، ديارە دەرۋەتتى ئەۋەي نەبوۋە كە بۇ رازاندەۋە ھەۋل بدا. لەم ھالەتەدا ئاسايى و سۈرۈشتىيە كە مەۋدایەك لە نىۋان ھەست و ۋەتەكەيدا نەيىت و دەرپىنەكەي دەقاۋدەق نۋاندەۋەي ھەست و واتاكانى بىت. لە رەخەي شىعردا بە ئەم تايىبەتمەندىيە دەگۈرتت راستى (صدق) يان رەۋانپىيى راستى (فتوحى، ۱۳۸۶: ۴۲۳). لە تىۋرى رۋمانتسىزىمدا كە شىعر ۋەكو «ۋەحى» چاۋى لى دەكرى، گۈتراۋە كە بەو جۈرە كە ھەستى شاعىر دىتە بزۋاندن، دەبى ھەر بەو جۈرەش دەرپىرەيت (سەجادى، ۱۳۹۵: ۱۳۷). ئەگەر بمانەۋى بە شىۋەيەكى دروست و زانستىيەنە پەيۋەندىيەكى واتايى لە نىۋان ۋەتەرازىتى و دۇخى سۈرۈشتىي ۋەتە بۇزىنەۋە، بەم جۈرە دەبى كە ھەندى جار ھەۋلدان بۇ ۋەتەرازىتى دوورخستەۋە لە دۇخى سۈرۈشتى و زاتىي لەگەلدايە؛ چۈنكە رازاندەۋەي شىعر بە جۈرەك دەپتە ھۋى مەۋدایەك لە نىۋان ھەستى شاعىر و ۋەتەكەي و ماۋەيەك دەخايەنەت تاكو شاعىر ئەو تىگەيشتە بىكەتە دەرپىنى زمانى؛ بەم بۇنەۋە گرنگىدانى زۆر بە رازاندەۋە و خەملاندن، شىعر لە ھەستە سۈرۈشتىيەي شاعىر دوور دەخاتەۋە. لە شىعرى مەۋلەۋىدا رەۋتى ھۋىنەۋەي شىعر بەم شىۋازە بوۋە كە لە نىۋان دەرکەۋتتى واتا لە مېشك و خەيالى مەۋلەۋىدا و دەرپىنى واتاكە مەۋدایەكى كاتى نەبوۋە و ئەمەيە «راستىي ۋەتە و ئەزمۈن» كە تايىبەتمەندىي شىعرى ئەو شاعىرەيە

ئىمىشەۋ مەينەتان نە دەرۋون جەمەن خىل خانەي كەيفم پىر جە ماتەمەن

(مەۋلەۋى، ۱۳۹۷: ۶۵)

شاعىر كاتى ھەست بە پىۋىستىي بەكارھىنانى ئامرازە رەۋانپىيىەكان دەكات كە ئەو بابەتە پىشتەر لەلايەن شاعىرانى دىكەۋە ھاتىتە ئاراۋە؛ لەم كاتەدا ھەۋل دەدا بۇ نۋاندنى نىۋىكارى و بۇ ئەۋەي دەرپىنەكەي جىۋاز دەرکەۋى، لەو ئامرازە كەلەك ۋەربگىزى؛ بۇيە بەكارھىنانى ئامرازە رەۋانپىيىەكان پەيۋەندىي ھەيە بە چۈنەتتى مژار و بابەتەكانەۋە. ئەگەر ماددەي شىعريى شاعىرەك لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە ۋەرگىرايىت، زۆر ئاسايە كە ھەۋل بۇ دەرپىنى جوان و رازاندەۋەي ۋەتە لە شىعرەكانىدا دەرکەۋىت. ماددە و پاژەكانى ئامرازە ئەدەبىيەكانى شىعرى مەۋلەۋى لە نەرىتە ئەدەبىيەكانەۋە بەرھەم نەھاتوۋە؛ بۇيە ھىندە گرنگىي بە ھونەرنۋىنى، چۈنەتتى دەرپىن و رازاندەۋەي ۋەتە نەداۋە.

۳-۴- چەمك پۇنان

بۇ ئەۋەي ديارى بىكرىت پىكھاتەي خەيال و زەينىيەتى شىعريى شاعىر تا چ رادەيەك داھىنراۋى خۇيە، سەرنج دەرىتە چۈنەتتى چەمك پۇنان لە شىعرەكەيدا. گۈزارە ۋەكو يەكەيىك دىتە ئەژمار بۇ دابىن كەردن و ديارى كەردنى ئاستى داھىنانى ھزرى و واتايى لە شىعرى شاعىردا. ئەگەر لە شىعرى ھەر شاعىرىنكا دوۋپاتبۈنەۋەي بابەت و مۇتىف زۆر بىت، ئەۋە دەگەيىتت كە بابەتە شىعريەكانى ئەو شاعىرە سنووردار و ديارىكراۋ بوۋە و بەردەۋام لەسەر ئەو بابەتە تىپرامانى شاعىرانەي بوۋە و بۇ ۋىناكردنى بابەتەكان لە نۆتەكەكانى نەرىتە ئەدەبىيەكان كەلگى ۋەرگرتوۋە. فرەچەشەۋىنى گۈزارەكان و يەكە واتايىەكان گرنگىترىن پىۋەرە بۇ ديارى كەردنى رادەي تىپرامانى شاعىر و ئەۋەي كە لە ئەزمۈن و بەسەرھاتەكانى خۇي چۈن واتاي دروست كەردوۋە. كاتى شاعىرەك لە ئەزمۈن و بىنراۋەكانى، چەمك، مەزمۈن و واتا بخۇلقىتت، ديارە ئەو شاعىرە لە داھىنانى زمانى و واتايىدا ھىندە نۆتەكەكانى دەرپىنى نەشۋپاندوۋە. فرەچەشەيى بابەتەكان

و گوزاره‌کان له تاییه‌تمه‌ندییه به‌رچاوه‌کانی شیعی موله‌وییه و وه‌کوو هیمایه‌ک له هیماناسیی لایه‌نی جوانیناسانه‌ی شیعی تهو شاعیره، دیتته ته‌ژمار. ته‌م بابه‌ته دهیسه‌لمینیت که موله‌وی به‌پیی نوینه‌که زمانی و واتاییه‌کان که له نه‌ریتته ته‌دبیه‌کانه‌وه به‌ره‌م هاتوون، بیرری له ته‌زمونی خۆی و بینراوه‌کانی ده‌روبه‌ری نه‌کردووته‌وه، به‌لکوو خۆی بۆ ته‌م ته‌زمون و بینراوانه، واتا و زمانی خولقاندووه؛ به‌م بۆنه‌ویه که فرچه‌شنیی گوزاره‌کان له شیعه‌کانیدا به‌چه‌شنیکه که هه‌ستی نوێ‌بوونی بابه‌ت ده‌به‌خشیتته خوینهر.

نازیم! ئاهیر دووری بالای تو جه‌ستم که‌رد وه‌بوول، شه‌مال به‌رد په‌ی کۆ
(مله‌وی، ۱۳۹۷: ۵۴)

شاعیرینکی دیکه له شیعی کلاسیکی کوردیدا نییه که ته‌وه‌ندی موله‌وی سه‌رنج و گرنگی دایته بینراوه‌کان و به‌سه‌ره‌اته‌کانی و بووینته بابه‌تینکی زه‌ینی بۆ شاعیر و توانییتی په‌یوه‌ندییه‌کی هه‌ستیارانه‌-واتایی له‌گه‌لاندای پیک‌بینیت. به‌جۆرێک ته‌زمونه‌کان و بینراوه‌کانی کردووه به‌شیر که به‌جوانترین شیواز ره‌وتی تیکه‌ل‌کردن و لیکدان، واته‌جیگرانی پاژه‌کان، پیشان ده‌دات. داهینانی موله‌وی له‌وه‌دایه که به‌ته‌وه‌پری هونه‌ری شاعیرانه‌وه توانیویه مادده‌ی خه‌یالی خۆی له بینراوه‌کان و ته‌زمونه‌کانی ده‌سته‌به‌ر بکات؛ له‌راستیدا پاژه‌کانی خه‌یالی موله‌وی بۆ چه‌مک‌پۆنان له‌دیارده‌جۆربه‌جۆره‌کانی ژيانی پۆژانه و شوینگه‌ی ده‌روبه‌ری پیکهاته‌وه؛ بۆیه کاردانه‌وه و ده‌رکه‌وتنی ته‌م دیاردانه له‌پیزی گرنگترین لایه‌نه‌کانی پیکهاته‌ی خه‌یالکردی موله‌وییه که ده‌بیتته هۆی جیاوازی له‌شاعیرانی دیکه:

شنۆی ره‌شه‌بای زووسانی هیجران سه‌رچله‌ی عه‌یشم که‌ردن وه‌بوربان
(مله‌وی، ۱۳۹۷: ۱۶۱)

فرچه‌شنیی گوزاره‌کان وه‌کوو به‌لگه‌یه‌ک پیشان ده‌دات که بابه‌تگه‌لی دیاریکراو و سنووردار له‌زه‌ینی موله‌ویدا نه‌بووه که به‌رده‌وام بیرری لی بکاته‌وه و شیعی پێ به‌وینته‌وه، به‌لکوو ته‌زمونه‌کان و بینراوه‌کانی سه‌رچاوه‌ی بابه‌ت بووه بۆ بیرکردنه‌وه و شیعه‌ه‌نینه‌وه‌ی؛ به‌م بۆنه‌ویه که دووپاتبوونه‌وه‌ی وینه‌شیریه‌کانی نه‌ریتی ته‌ده‌بی و نوینه‌که‌کانی ده‌رپین له‌شیرعه‌کانی موله‌ویدا هینده‌نابیندریت. ته‌گه‌ریش دووپاتبوونه‌وه‌ی بابه‌تیک و مۆتیفیکیش ییت، شیوه‌ی ده‌رپینه‌که‌ی زۆر جیاوازه؛ جا جیاوازی ده‌رپینه‌که‌ی بۆ ته‌وه‌ده‌گه‌رپته‌وه که له‌لایه‌تیک و پوانگه‌یه‌کی جیاوازه‌وه بۆ بابه‌ته‌که‌ پوانیویه و له‌حاله‌تیک و زه‌ینییه‌تیک تردا بۆی ده‌رکه‌وتووه؛ بۆیه به‌شیک له‌چۆنه‌تیی جوانیناسی و په‌وانیپژی شیعی موله‌وی په‌یوه‌ندی به‌بابه‌ت و ناوه‌رۆکی شیرعه‌کانیه‌وه هه‌یه.

۵- ته‌نجام

له‌لیکدانه‌وه و تاوتوێکردنی بابه‌تی جوانیناسی و لایه‌نی هونه‌ری شیعی موله‌وی، وه‌کوو ده‌ستکه‌وته‌کانی ته‌م توێژینه‌ویه، ده‌رکه‌وت که زه‌ین و خه‌یالی شاعیرانه‌ی ته‌م شاعیره، هینده‌په‌یوه‌ندی به‌نه‌ریتته ته‌دبیه‌کانه‌وه نه‌بووه و به‌م بۆنه‌وه‌ش ئامرازه‌ ته‌دبیه‌کان زۆر که‌م له‌شیرعه‌کانیدا ده‌رکه‌وتووه؛ ته‌م ئامرازانه‌ش که ده‌بیندریت سروشت و زاتی و ته‌م ده‌رپینه و له‌ئاخوتنی ئاسایی و پۆژانه‌شدا به‌کار ده‌برن. موله‌وی له‌پینگای شیعی شاعیرانی دیکه‌وه پیکهاته‌ی خه‌یالی شاعیرانه‌ی خۆی ده‌سته‌به‌ر نه‌کردووه و بابه‌ته‌شیریه‌کانی له‌نه‌ریتی شیریه‌وه وهرنه‌گرتووه، به‌لکوو خه‌یالی شاعیرانه‌که‌ی داهینراوی تاکه‌که‌سیی خۆی بووه و له‌ره‌وتینکی خۆرپسکیدا به‌ره‌م هاتووه. سه‌رچاوه‌ی بابه‌ته‌شیریه‌کانیشی بۆ ته‌زمونی راسته‌قینه‌ی ده‌گه‌رپته‌وه و توانیویه به‌سه‌ره‌ات و بینراوه‌کانی خۆی به‌سروشتی‌ترین شیواز بکاته‌شیر.

سه‌رچاوه‌کان

- کوردی:

خه‌زنه‌دار، مارف. (۲۰۰۳). مێژووی ته‌ده‌بی کوردی، به‌رگی سیه‌م. هه‌ولێر: ئاراس.

سه‌جادی، به‌ختیار. (۱۳۹۵). «شیوازناسیی وێژهی گۆرانی: تایبه‌تمه‌ندییه‌ سه‌ره‌کییه‌ کان». پڕوه‌شنامه‌ ادبیات کردی، ۲ (۲): ۱۴۸-۱۲۵.

سه‌جادی، به‌ختیار و مه‌زه‌ره‌ ئیبراهیمی. (۱۳۹۶). زمان و وێژهی کوردی. سه‌قز: گوتار.
سه‌جادی، عه‌لاه‌ده‌ین. (۱۳۹۱). میژووی ئه‌ده‌بی کوردی. سنه: کوردستان.
قادر محهمه‌د، ئه‌نوه‌ر. (۲۰۰۷). لیڕیکای شاعیری گه‌وره‌ی کورد، مه‌وله‌وی. چاپی سییه‌م، سلیمانی: سه‌رده‌م.
محهمه‌دپوور، عادل. (۱۳۸۸). سۆزی لیڕیکا له‌ ته‌زموونی شیعری کوردیدا. تاران: ئیحسان.
محهمه‌دی، فه‌هاد. (۱۴۰۱). «نه‌ریتی ئه‌ده‌بی و داهینه‌ریتی هونه‌ری له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا: به‌ سه‌رنجدان به‌ شیعری کوردیی ناوه‌ندی و سه‌روو». پڕوه‌شنامه‌ ادبیات کردی، ۸ (۱): ۱۸۷-۲۰۲.
مه‌وله‌وی، سه‌یید عه‌بدوڕه‌حیم. (۱۳۹۷). دیوانی مه‌وله‌وی. کۆکردنه‌وی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپرس. چاپی چواره‌م. سنه: کوردستان.
هالبی‌رگ، پیته‌ره‌. (۲۰۱۸). تیۆریی ئه‌ده‌بی و شیوازناسی. ناماده‌کردنی و وه‌رگیرانی ئه‌نوه‌ر قادر محهمه‌د. سلیمانی: ئه‌ندیشه‌.
- فارسی:

پیروز، غلامرضا. (۱۳۸۷). «نقد نو در بوته نقد با تکیه بر نگرش سیستمی». جستارهای نوین ادبی. ش. ۱۶۰: ۹۹-۱۱۴.
شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۹۱). رستاخیز کلمات. چاپ سوم، تهران: سخن.
عثمان‌پور، کلثوم. (۱۳۸۹). دوزخ دوری: زیبایی‌شناسی دیوان‌شعار مولوی کرد. سلیمانیه: وزارت روشنفکری اقلیم کردستان.
فتوحی، محمود. (۱۳۸۶). بلاغت تصویر. تهران: سخن.
مکاریک، ایرنا ریما. (۱۳۸۵). دانشنامه نظریه‌های ادبی معاصر. ترجمه مه‌ره‌ان مه‌اجر و محمد نبوی. چاپ دوم، تهران: آگه‌.